

hvad angår forudbetalt pension og forudbetalt løn. Det bliver nemmere at administrere det.

Derudover er der et par mindre ændringer vedrørende satsen for regulering af kirke-, amts- og kommuneskat. De bliver opreguleret, og der bliver skabt klarere regler for, hvornår en forsøger kan betragtes som enlig.

Lovforslag nr. L 114 er så det forslag, der har været en del debat om, omkring at få bogholderiet vedrørende Den Sociale Pensionsfond i orden. Der kommer nu overensstemmelse mellem det beløb, der bliver overført, og så de penge, der bliver forbrugt i pensionsforbedringer. Så kommer det forhold, der har været påpeget gentagne gange fra Rigsrevisionen, jo i orden.

Samlet om lovforslagene skal det siges, at de tilsammen jo udgør en del af en aftale, vi har medvirket til, og derfor vil vi naturligvis også sørge for, at man får et smidigt udvalgsarbejde.

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal også på Det Radikale Venstres vegne på forhånd udtrykke min støtte til de forslag, som her foreligger, og så i korthed gennemgå indholdet af dem.

Lovforslag nr. L 111 er spørgsmålet om refusioner; de er nedsat til 35 pct., hvilket vi ser positivt på fra Det Radikale Venstres side. Vi mener og er overbevist om, at det også vil være en medvirkende effekt til, at vi får en endnu bedre revalidering ude i kommunerne. Det er der et stærkt behov for.

At vi ændrer sygedagpengereglerne for de selvstændige, er også et forslag, som vi ser positivt på.

Lovforslag nr. L 112 handler om ligestilling i forhold til kontanthjælp af unge under 25 år. Det er også et forslag, som vi er meget positivt indstillet over for, også med de undtagelsesbestemmelser, der lægges op til.

Lovforslag nr. L 113 – om bagudbetaling af pensioner – synes vi også er et meget rimeligt, meget fair forslag i forhold til det, som er virkeligheden. (Der er gang i en eller anden melodi, nå, det er ministeren, der laver musik for os i øjeblikket, det er udmærket, så får vi også lidt underholdning ind i det.) Vi er også positivt indstillet over for, at vi jo ad den vej også kommer uden om det problem, som vi altså har haft med, at der har været nogle dobbeltbetalinger.

At der på førtidspensionsområdet samtidig arbejdes for, at der sker en modregning i første udbetaling, ser vi også positivt på, og vi ser også positivt på, og at man sidestiller ægteskab

med samlevende. Det synes vi også er meget rimeligt, i betragtning af hvilket århundrede, eller om ikke andet så i hvert fald hvilket årti, vi lever i.

Endelig lovforslag nr. L 114, Den Sociale Pensionsfond. Vi mener også, det er et rimeligt forslag, at vi på denne måde går fra at have en tekstanmærkning til at få fastslået ved lov, at det er den måde, som vi gør det på fremover.

Sammenlagt kan Det Radikale Venstre støtte lovforslagene.

(Kort bemærkning):

Villy Søvndal (SF):

Jeg ved ikke, om det var muligt at få Det Radikale Venstre lokket ud i noget, der bare minde om en indholdsmæssig diskussion.

Vi fik en bemærkning ved hver af lovforslagene: »Det ser vi positivt på, det ser vi positivt på«, osv. Jeg vil specielt være optaget af refusionsdiskussionen. Jeg vil godt spørge, fordi jeg forstod, at De Radikale er drivkraften i den omlægning, der skal ske: Er De Radikale opmærksomme på, at vi i dag er nede på at tilkende 20.000 førtidspensioner om året?

Det er lige så lavt, som det var før 1983. Siden da har vi åbnet for store nye grupper, der er kommet på førtidspension, bl.a. med førtidspensionsreformen i 1983, hele afinstitutionaliseringen osv.

Må jeg ikke godt spørge Det Radikale Venstre: Hvor langt vil man tvinge dem, der har ondt i ryggen eller ondt i sjælen, ud på arbejdsmarkedet som en betingelse for, at de kan blive forsørgt? Er der overhovedet nogen smertegrænse?

Jeg spørger, fordi de mennesker, jeg bliver ringet op af, er mennesker, der har så ondt, at de ikke kan rejse sig op, og som får at vide, at hvis de skal have en førtidspension, er betingelsen, at de kan begå sig på et arbejdsmarked.

Har Det Radikale Venstre overhovedet en smertegrænse? Jeg tænker også på, at De Radikales gamle landsformand jo har advaret imod, at De Radikale er ved at udvikle sig til et yuppieparti, der slet ikke er opmærksomt på mennesker, der har det virkelig ondt.

(Kort bemærkning):

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil godt starte med at erindre hr. Villy Søvndal om, at yuppietiden var i 1980'erne. Vi er i 1990'erne på nuværende tidspunkt; vi er